

Reflex

setmanari d'actualitats

República federal?

República unitaria?

Catalunya!!!

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 1'75 trimestre

15 cèntims

Home previsor...

SUMARI

Hem estat esclaus fins ara...

per J. F. C.

La doble cara de Janús

per J. Q. Torrent

INDISCRECIONS

BOLVES

Parla MIQUEL DE PALOL

CINEMA

per Veritas-Jonof

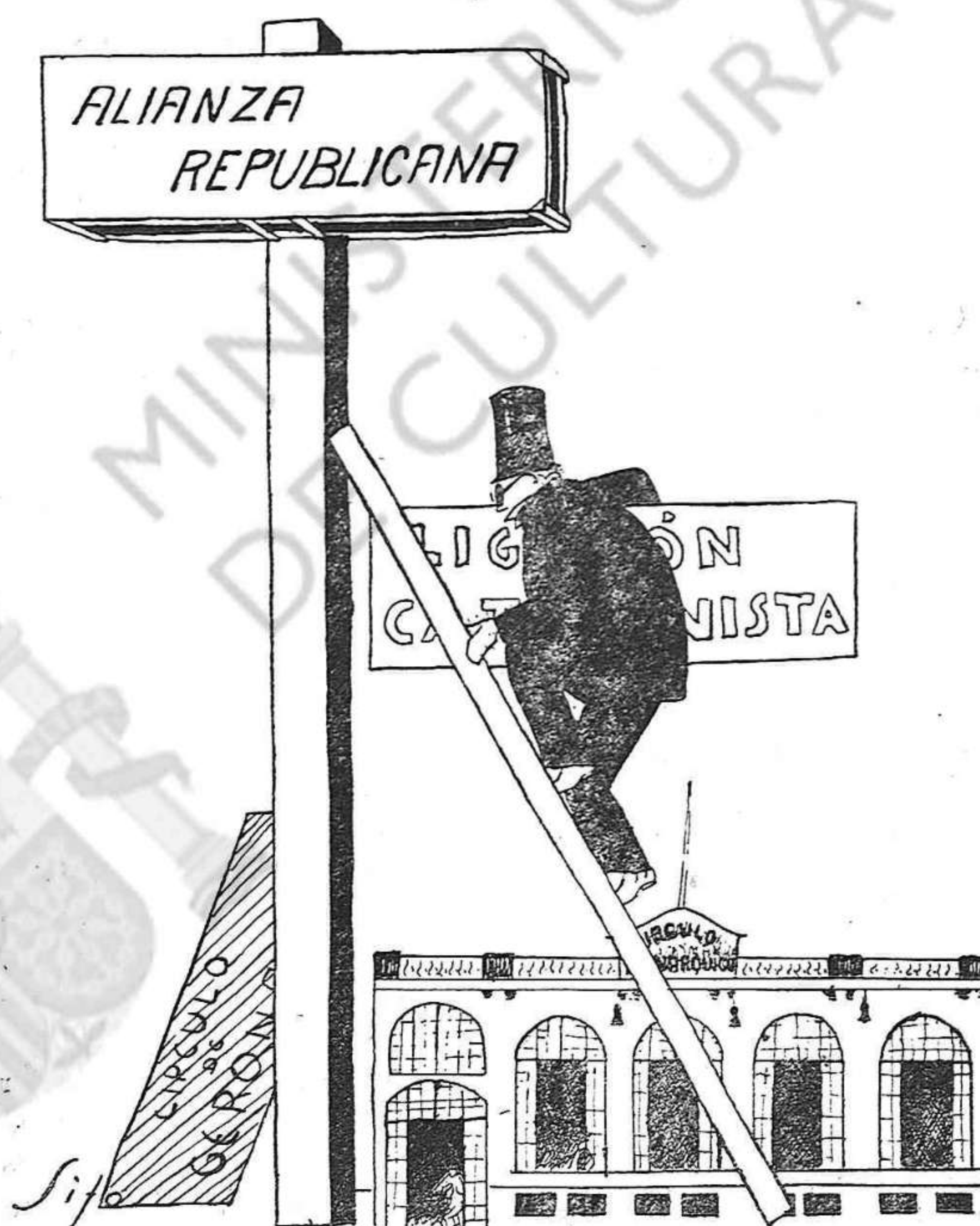
LES LLETRES

(Silenci)

La Sessió de l'Ajuntament.

ESPORTS

DENUNCIEM.

... i per si s'aprova l'Estatutut

Carles Soldevila, ha dit:

«Els Catòlics del Parlament s'ofenen si un home com en De los Rios els recomana que corresponguin amb un gest de prudència a la prudència de la República. No tenen raó. La recomendació és oportuna i.. necessària.»

POLITIQÜES

Hem estat esclaus fins ara...

Amb aquestes paraules, el conseller de la Generalitat de Catalunya, Ventura Gassol, adornà el discurs—magnífic de forma—que pronuncià el passat diumenge dia 4 en l'obertura dels Jocs Florals de Castelló d'Empúries.

No és en el nostre ànim analitzar les raons per les quals, un home de l'història de Gassol, pronuncià entre altres, aquestes infantils paraules, però, sí tenim de dir, que la seva peroració ens va semblar completament equivocada i mancada d'un sòlid fonament que pogués justificar-la.

Perquè, francament, deduït de les paraules del dit conseller, no sabem veure per en lloc, aquesta llibertat que, en raó d'haver-se acabat la seva esclavitut, gaudeix el poble català.

Volem creure, doncs, que el discurs del senyor Gassol, fou un de tants, entre els que ve obligat a pronunciar per raons de la representació que ostenta i que ni ell mateix creu.

Però no obstant això i tractar-se d'una festa de poesia que no té realment cap transcendència política, opinem que per part dels homes que avui ostenten la representació del nostre poble, ve abusant-se massa, d'aquells tòpics que consisteixen en presentar-nos a la caiguda monarquia com l'única causa de les persecucions i vexacions que ha vingut sofrint i sofreix—pesi al senyor Gassol—el nostre poble, volgüent-nos fer creure que dins la república espanyola, vivim, com vulgarment es diu, encantats de la vida.

No intentem amb aquestes paraules defensar ni molt menys, la monarquia que hem vingut patint, que abominem com qui més, sinó, fer ressaltar que dintre el règim republicà espanyol, venim sofrint i sofrirem poc més o menys, les mateixes calamitats, que quan la monarquia d'ingrata memòria, i que no són precisament cap senyal d'aquella llibertat que el senyor Gassol ens dona a entendre que gaudim.

Perquè desenganyis el Conseller; si fem una mica d'història, veurem com dins el règim democràtic espanyol es succeeixen les mateixes actituds, amenaces, vexacions i tot el què creiem de bona fe, era patrimoni de la caiguda monarquia.

Recordarem, com a l'endemà de

la gloriosa diada del 14 d'abril, el què és encara ministre de la governació de la república espanyola, declarava davant els periodistes—referint-se al Govern de la República Catalana—que, «*en Catalunya no había más gobierno ni más república que la española a la cual debían someterse los catalanes.*»

Recordarem que al cap de dos dies, el govern espanyol, enviava a Barcelona tres emissaris amb l'ignocent propòsit de *anar voluntades i rectificar diferències de interpretació*, segons ells, però segons nosaltres, amb el propòsit de desbaratar i destruir la nostra República, la República catalana que el venerable Macià proclamà amb l'entusiasme delirant de tot el poble, pesi a què Don Niceto sentí per telèfon que en lloc de vitorejar la catalana, es vitorejava l'altra.

Recordarem com Lerroux, ministre del govern republicà, declarava també pocs dies després de destruïda la nostra República i en forma digna d'un Felip V. *que los catalanes seían sometidos a la fuerza, si intentasen un movimiento contra la integridad nacional*, tant rebregada pels polítics de la monarquia.

Recordarem, en fi, per no volguer recordar més, l'espectacle vergonyós de la cambra espanyola, ara fa dues setmanes al discutir-se únicament—fixeu-vos-hi bé—la possibilitat de donar forma legal dins la constitució d'Espanya, al nostre miser Estatut, que ni de lluny, representa la voluntat del nostre poble.

Tot això ho recordarem, Conseller Gassol i veureu—si és que en el vostre cor hi batega encara una mica d'aquella catalanitat tant rebel i tant vostra dels temps de la dictadura—com les vostres paraules pronunciades en el Palau dels Comtes de Castelló d'Empúries, eren inadecuades als moments que vivim i mancades de tot fonament lògic.

Ditxós de vós que, com deieu, us sentiú optimista esperant la Pasqua de la nostra llibertat, que creieu ha de donar-nos l'Estatut.

J. F. CARIM

Rebostería

Pratdesava

Plaça de la República, 9.

La doble cara de Janús

El Ministre d'Instrucció Pública, vull creure que amb el propòsit de desvincular el caciquisme i el clericalisme de l'ensenyament primari, per Decret de 9 de Juny últim, creà els Consells locals en substitució de les xiroies Juntas locals de primera ensenyança.

Una novetat del decret és la forma de designar els dos representants dels pares de família. Aquests cridats pels mestres de la població, havien de fer la designació en l'Assemblea i si no arribaven a posar-se d'acord, aleshores els Mestres elevarien proposta al Consell provincial.

La Direcció General de primera ensenyança, per Cr, de 13 del mateix mes de juny, disposa que allí on no hi hagi Associacions de pares de família, els mestres facin directament la proposta. No hi ha dubte que el Sr. Llopts ignora que un insospitat percentatge dels mestres dels pobles rurals d'aquesta província fan bracet amb els capellans de les respectives parròquies.

Però encara és més. L'Inspector provincial, el gran carcunda Sr. Montserrat Torrent; amb una previsió digna de la causa que defensa, en trameté les ordres oportunes (inoportunes) als seus subordinats per tal que constitueixin els Consells, els mana sense l'aval d'una signatura, que elegeixin President al pare de família, car l'home té la seguretat que aquest, designat prèviament pel Mestre,—el qual si vol ésser ben vist pel Sr. Torrent, ja sab que li pertoca dir el rosari—oferirà totes les garanties indispensables al treball subterràni de sabotatge de l'ensenyança.

Però jo trobo això perfectament natural. Perquè una cosa és dictar disposicions laiques l'altra que aquestes disposicions hagin d'ésser aplicades per funcionaris que saben passejar-se amb estil tots els ministres laics de totes les laiques Repúbliques.

A la vila d'Armentera, l'hora d'ensenyar doctrina és a les dues de la tarda, o sigui l'hora que per «in secula seculorum» s'entrava a classe. Però és que els mestres saben que si la mitja hora de doctrina es donava acabada la classe, es quedarien en cua dro.

Al poble d'Albons el cinisme arriba al punt baix. El mestre (que dit sigui de passada és hoste del senyor Rector) entrega als alumnes les sollicituts impreses perquè se'ls ensenyi religió, dient-los que si llurs pares no les signen «els posaran una multa i quan passi l'Inspector els farà marxar de l'Escola.»

*Tot són cantúries,
tot són timbals;
n'es nit de glòria
nit de Nadal*

I seguirem cantant «Els Pastorets».

J. Q. i T.

Indiscrecions

«Serenol!» «Sometent!» i «Socorro!»

A aquell senyor que és un «digno y funcionario de Hacienda» (ell escriu «Acienda»), que es fa un tip de riure cada setmana quan llegeix les anècdotes que publiquem de cert «procurador causídico» i que ens envia setmanalment un col·laborador; a aquell senyor que a ratos perduts ven benzina, olis per automòbils i rellotges de sol, també n'hi passen de fresques.

Certa nit, ja fa uns quatre anys, tingué ocasió de posar a prova tota la seva valentia. Sortia tranquilament de la casa on s'atipa per dirigir-se a aquella on dorm i a l'arribar a la porta de l'escaleta d'aquesta darrera casa, sentí un pavorós «rugido». Eren les onze del vespre. Potser seria un lleó?! Qui sap si un elefant?... No, no; el més segur era que fos un cocodrill!! Qui s'atreveix amb un hoste semblant entrar i pujar cap el pis? El «probo funcionario de Hacienda» estava esglaiat. Res, el més senzill era demanar ajut, i del pensament passà als fets. Prenguent aire per omplenar els pulmons cridà:

—«Serenol!» «Socorro!» «Serenol!»

Acudí el «sereno», de les finestres i dels balcons sortiren veïns intrigats per sapiguer el què passava... Als pocs moments un grup nombrós de ciutadans desvetllats que s'aixecaren depressa del llit, estava junt a la porta de l'escaleta disposats tots ells a actuar. El «sereno» trencà el gel: amb el fanal a una mà i el «xuxo» a l'altre avançà cautelós.

Als pocs moments sortia un pobret gos petener que s'havia refugiat dins l'escala per passar-hi la nit.

Piquiponiana Causídica

Es comentava en una tertúlia la gestió desastrosa que portava a cap el darrer ajuntament de la dictadura presidit per Bartrina, quan el nostre imponderable «procurador causídico» va apuntar la seva convicció de què un cop bandejada la situació anormal que patíem, li seria feta la justícia que es creia merèixer i ostentaria per tant el càrrec de regidor.

—Si puc ésser concejal no s'en enfo... pas com ara—exclamava— Jo no en faré de política. No en sé fer. Jo sóc l'home de les tres EMES.

—.....?

—Sí senyors: Ministració, Ministració y Ministració.

Cop de vista

El nostre «Piquipon causídico» però, no es parava pas en criticar la gestió administrativa dels ajuntaments dictatorials, sinó que, amb un sentit polític admirable, creia endevinar les ambicions, que s'amagaven en l'actuació d'aquells homes que es passen el set anys indignes, doblegant l'esquena per tot arreu.

Referint-se a en Bartrina, deia en una conversa pocs dies abans de caure la dictadura.

—Aquesta pinta el què busca és que li donguin un «título MOBILIARIO».

No hi ha res perfecte

Com a darrera «Piquiponiana Causídica», (per aquesta setmana) anem a relatar-ne una ocorreguda en un casino de senyors (?) d'aquesta Ciutat, no fa pas gaire temps.

El nostre home, un cop acomodat en una taula per pendre el corresponent cafè, va cridar a un empleat demanant que li portés el volum de l'Enciclopèdia Espasa que es referia a la lletra E.

Després de rebregar a tort i a dret el susdit volum durant una hora i mitja, donant mostres de gran contrariatat tornà el llibre exclamant:

—Té noi, té. No és pas tan bona com dien aquesta enciclopèdia.

—Que no ha trobat el que buscava?—requerí l'empleat.

—No. I a fe que és una paraula ben corrent.

—.....?

—Buscava EROPLANO, ja t'ho diré.

El vestir de les dones

La facècia que anem a contar, rigorosament històrica, és deguda al divertit rector de la veïna població de Llagostera.

En ocasió d'ésser dia festiu, estava el dit clergue sermonejant als concurrents al temple, quan va creure convenient *tocar* lo referent al vestir de les dones, dient, entre altres coses.

—Això no pot ésser. L'església no pot tolerar que profaneu la casa de Déu, presentant-vos-hi vestides en la forma escandalosa que ho feu. Sou l'esca que encen el pecat. Que us penseu que som de fusta els capellans?

Una forta remor entre els concurrents va fer adonar al rector de l'efecte que les seves paraules acabaven

de produir i volguent-ho arreglar, digué:

—Que consti que això, no ho dic pas per mí, sinó que ho dic pe pobret vicari.

A la sagristia es va sentir un re-nec.

Una cosa és predicar...

I ara que parlem de rectors, no serà per demés el referir un fet quin protagonista n'és el d'un poblet molt petit i no gaire lluny de la nostra ciutat.

El bon home, té la desgràcia d'haver caigut en un lloc on quasi bé ningú va a l'església a excepció d'algunes dones i unes quantes mainades que hi juguen a fet entre les cadires i bancs

Això es el què el té més indignat de tot, i per posar-hi remei, no ha trobat altre solució que proveir-se d'una llarga canya que etziva contra la quitxalla quan li fan rebombori.

El bo del cas, és que, en un sermó dominical, tractava de l'educació i forma de corretgir els fills en els seus defectes, aconsellant que en cap concepte se'ls hi havia de pegar, dient:

—Pegar-los, no. Això mai.

En aquell moment, un xicotet que ja feia estona que no estava quiet, tombà una cadira que va fer gran fressa i el senyor rector juntant els fets amb la paraula, etzivà al marrec un cop de canya al cap, que el va deixar mig estebornit.

CASA PARTICULAR

Desitja dues persones o un matrimoni a tot estar. —Tracte familiar Preus mòdics
Plaça Bell-lloch, 4, 2.º-2.ª—Girona

Qüestió d'ulls

L'alcalde dictatorial que ho fou de de la Ciutat de Lleida en Francesc de P. Bordalba, patí duraut la seva gestió, uns dies de veritable angoixa.

Figureu-vos que anà a oïdes del dit senyor, que algun element del consistori que presidia, treballava de sota mà la seva destitució amb la sana intenció d'arrebassar-li el càrrec.

Tant es va exterioritzar aquesta versió que l'home va creure convenient exposar-ho amb tota valentia i en plena sessió va dir:

—Jo ja sé que algú de vostès té els dos ulls posats en aquesta cadira que ocupo, però si que tinc de dir-li a aquest individu, que el què és L'ALTRE D'ULL, no li posarà pas.

Un que ho porta a la sang

També succeïda a la simpàtica ciutat de Lleida, l'anècdota que anem a referir el protagonista de la qual, fou el senyor Costa, regidor de l'Ajuntament desbancat pel cop d'estat de 1923.

El dit senyor pertenyia a una família que anava succeint-se ocupant càrrecs a l'Ajuntament, del qual ja n'havia format part un avi seu i també el seu pare, en aquella època retirat ja de la política.

En una tertúlia d'ex regidors es feien comentaris sobre les crítiques que l'Ajuntament recentment nomenat per R. O., com a tot arreu, dirigia contra la gestió dels regidors recentment destituïts.

El senyor Costa volguent justificar-se dels atacs i demostrar els seus tradicionals coneixements en qüestions municipals deia:

—Deixeu-los estar homes. I què ens han d'explicar aquests desgraciats recent vinguts a la política.

A mí mateix què em poden ensenyar, que encara que jove, tota la meua vida he mamat llet de concejal!!!

Comerciant!

posa els teus rètols en català!

BOLVES

Dediquem quatre mots a la dansa nostrada, a la dansa típica, espiritual i simbòlica per excel·lència.

Parlarem avui de l'origen legendari d'aquesta dansa nobilíssima, per la seva alta ascendència; seriosa, per la mètrica del seu ballable; suavíssima, pel seu ritme; magestàtica, per la seva cadència; engrescadora, per la seva melodia, i germanívola per la seva popularitat.

Una vegada era un sacerdot el que sonava en la flauta de canya el compàs de la dansa davant l'ara rústega d'un culte duíd·ic; per això de vegades la melodia de la sardana és austera i solemne.

Una altra vegada allà en la boscúria, després del combat i entorn del botí, uns guerrers dansaven, altes les espases i veus enrogallades per les escenes de sang i de carnatge; per això de vegades la melodia de la sardana és vibrant aspirívola.

Una altra vegada era quan en la plana assolada i fecunda, entorn de la ramada o voltant les messes d'or, els pastors i els segadors libaven a Ceres; per això la melodia de la sardana també és pastoril i joiosa.

El Govern provisional de la República ha dictat una disposició, de tots ben lloada, decretant el bilingüisme

a les escoles. El curs escolar ha començat i no sembla que a Girona, el decret del ministeri, tingui gaire aplicació.

No ens estranya, tenint en compte que els mestres nacionals de la nostra ciutat, amb honroses excepcions, són abastament impermeables a les modernes correnties pedagògiques i llur manca de preparació en tots els ordres els fa suspectes de rutinisme.

Mentre encara, per vergonya de tots, un senyor Canós sigui director del nostre Grup Escolar, no caldrà esperar gaire millora en l'ensenyament.

I el senyor Junquera, i el senyor Torrent, ja es preocupen de llur transcendent missió?

Ens plauria no tenir que insistir sobre aquest tema.

o

Portem prop de sis mesos de República i en moltes coses no hem notat el canvi que esperàvem. És clar que tot no es pot fer en un dia, però no estarà de més que insistim sobre el particular, a fi de fer sentir la veu de l'opinió republicana i liberal de la nostra ciutat, que pugui servir d'estímul als homes representatius dels partits que governen, i del digne senyor Governador civil.

Encara veiem un senyor de Eugenio davant del suprem comanament militar de la província. Encara veiem un senyor com l'arquitecte cap del Cadastre, ben indesitjable, en plenes atribucions després d'una gestió lamentable. Encara veiem un senyor Francisco de P. Massa en el Tribunal Tutelar per a menors. Encara veiem en el seu lloc un senyor Moreno, enginyer d'Obres Públiques.

Encara....

S'imposa accelerar una remoció total de gent que s'han distingit en els períodes d'abjecció dictatorial i monàrquica, si volem que el nou règim que tots apoiem, respongui a les exigències de l'opinió i al significat del capgirament d'un estat de coses nefast i anticuatà.

Plaça de les Castanyes - GIRONA

EL PREU
s'oblida aviat
LA QUALITAT
comparada amb
el preu, mai!

OPTI SEMPRE
decidir-se per un traje de
qualitat

La Sastreria
QUINTANA

l'hi ofereix les seves
novetats de temporada
Secció d'abrics confecció
LUXE 80 ptes.

NOVETATS PER SENYORA

Magatzems L L E N S

Carrer Progrés

Telèfon, 300

GIRONA

Miquel de Palol ens parla i diu...

L'actuació de corporacions han creat una dolorosa situació. Girona té, també, l'afros problema de la necessitat de treball. Cal energia en els dirigents i confiança en els dirigits.

Hem cregut necessària per el nostre setmanari el ressó de la veu del batlle accidental de Girona, ciutadà model, senyor Miquel de Palol.

Gentilment, amb una deferència que mai agraiem prou, acollí les nostres pretensions de que ens parlés dels problemes de més actualitat a Girona.

Miquel de Palol, amb la seva amabilitat, tingué per a nosaltres paraules que reflectien tota la modèstia, que és patrimoni dels esperits selectes.

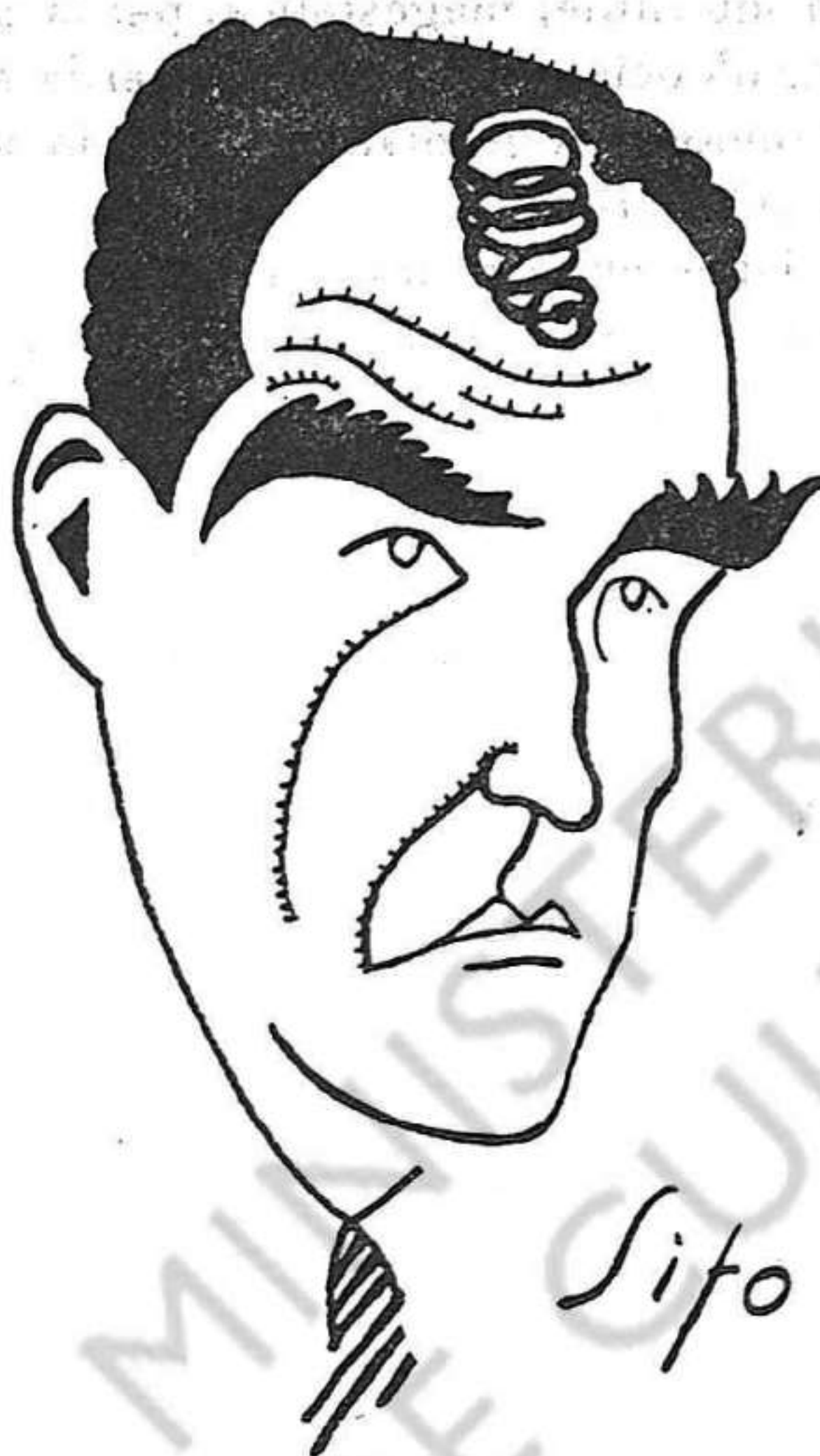
Miquel de Palol, esperit ciutadà, home republicà, liberal i catalanista, sap com son reconegudes totes les seves virtuts d'home, de cavaller i de ciutadà.

SITUACIO ECONOMICA DE L'AJUNTAMENT.—POSSIBILITATS ECONOMIQUES FUTURES.

L'actuació de corporacions passades, orfes de representació popular, sense cap mena de control, i amb el seu orgull per mesura, han creat al nostre Ajuntament una situació verament dolorosa.

Un emprèstic de tres milions de pessetes, barroerament ideat i torturosament administrat, ha hipotecat per espai de trenta anys l'Hisenda de Girona amb quasi un trenta per cent del seu pressupost anyal; aquesta feta és sobrerament coneguda de tothom, i l'Ajuntament té el deure—i no ho oblida—de exigir les responsabilitats a qui sigui.

Malgrat tot, Girona és una població viva i pròspera, i creiem que

els nostres conciutadans ben imposats del seu deure de ciutadania, posaran confiança a n'els seus administradors i cooperaran amb el seu ajut material al ressorgiment econòmic de la nostra ciutat.

TASCA DE L'AJUNTAMENT EN MATERIA DE CULTURA

No cal dir que la cultura és el fonament de la ciutat, i conscients d'això, els representants de Girona han prés com a principi de la seva actuació, ponderar en el màxim grau tot el que la cultura es refereixi. Una de les obres a fer per l'actual Ajuntament, és portar a terme l'Escola d'Arts i Oficis.

Girona té el seu art popular ben característic. La ceràmica de Quart i La Bisbal, l'art de la fusta i de la forja, son ben assenyalsats a casa nostra, i cal donals-hi el màxim impuls.

Aqueixa obra, però, cal bastir-la amb tots els honors i per tant amb els mitjans econòmics actuals no podria l'Ajuntament emprendre-la per si sol, i confia en que l'aprovació de l'Estatut dongui a Catalunya mitjans necessaris per a cooperar amplement en aquesta obra.

EL PROBLEMA DELS SENSE FEINA A GIRONA

Girona, com totes les poblacions, (no ja de Catalunya, sinó d'arreu del món), té també l'afros problema de la necessitat de treball.

Aquí, però, el problema és sord i massa íntim. Jo he pogut conèixer, per dissort, desde l'Alcaldia, aquesta misèria callada i humil, de la nostra ciutat.

Aquí, les institucions socials i benèfiques no tenen, desgraciadament, ni la amplitud necessària, ni certament el contacte precís amb la pobresa. Cal enrobustir, sigui com sigui, aquestes institucions. És una obra de tots. Si, com dic, la pobresa actual es manifestés barroerament pel carrer, ja ens hauriem preocupat; com que no es manifesta aixís, per els benestants sembla que no existeix, i, creieu amics, que és més extensa del que sembla.

Si l'Estat cedeix a Girona, ràpidament, els baluards que se li han reclamat, podrem aminorar en part, aquest hivern la crisi de treball, ocupant en els afers d'enrunament i urbanització, un bon nombre d'obrers, tota vegada que és criteri de la majoria republicana donar feina a tots els que ho necessitin, encara que sigui a base de mig jornal a fi d'ocupar el doble de braços.

Això, però, no és pas, ni de molt, un solució al problema. Precisen obres i lleis urgents que no podem implantar nosaltres, però que Cata
(Connua a la pàg. 8)

Narcís Jordà

JOIES

Encàrrecs i compostures

RAMBLA LLIBERTAT N.º 3 baixos

GIRONA

La Sessió de l'Ajuntament

Influenciats pel tema que's tractava els regidors converteixen el Saló de sessions, en una peixeteria. — La Constitució Espanyola, el Sr. Alcalá Zamora, el reuma del senyor Tordera, l'art de «fer arbres» i l'imprescindible «forat» del senyor Tomás i altres coses

Hi assisteixen els senyors Palol, Dalmau, Busquets (Ll.), Tomàs, Tordera, Ribes, Vilardell, Varderi, Escatllar, Colomer, Bonmatí, Busquets (A) i Rahola.

El President declara oberta la sessió a les 19'15 del vespre.

DESPATX OFICIAL

Es lleigexen diversos assumptes de tràmit entre les que cal esmentar la «bàscula para personas solament» de can Montanya; una sol·licitud de Ramón Juncà (a) Brancas per a instal·lar uns «caballitos» a la Rbla. R. Folch, i una altra d'en Salvador Hervàs demanant s'el deixi posar al lloc de costum a ell i al seu «Olimpic Circus». Aquest darrer permís es concedeix mitjançant, però, condicions diferents a les dels altres anys. L'hivern passat el «Circus» pagava al municipi 100 pessetes per tots els dies que hi estava, a mitjans d'any va pagar-ne 15 pessetes diàries; doncs bé, per aquestes fires i com que l'amo del cirque és tan bon home (pobret!) pagarà, només, diàriament cinquanta pessetes. Es llegeix després una comunicació del cap d'O. P. proposant o fixant (no varem sentir-ho prou bé) la quantitat a pagar per part de l'Ajuntament en concepte de participació en les despeses de pavimentació de certa part de la carretera de St. Feliu.

EL Sr. DALMAU.—S'oposa a la proposta del cap d'Obres Públiques, ja que la carretera és de l'Estat i és aquest qui deu fer la pavimentació. L'Ajuntament a més, no deu contribuir en cap obra pública fora del terme municipal.

Es llegeix després l'informe de la Comissió Central referent a la cessió durant els dies de fires del Teatre Principal (perquè no Municipal?) que s'otorga al senyor Siqués.

ORDRE DEL DIA

El reglament de les Peixateries.

EL Sr. BUSQUETS.—Diu que ha llegit el Reglament i que creu veure en diversos articles coses que estableixen règims de favor i també de perjudici per els venedors de peix.

Demana es llegeixi l'article 15.

UN SECRETARI.—El llegeix. L'article diu que tota persona que vengui peix entregarà a la Direcció de les Peixateries un certificat mèdic en el que es reconegui que el venedor no pateix cap malaltia contagiosa, etc.

EL Sr. BUSQUETS (A.)—Si s'exigeix aquest certificat a qui ven peix, també té d'exigir-se a tots els que venen articles alimenticis. Això en quant al règim d'excepció en contra els venedors de peix davant els venedors d'al uns articles. En el que fa referència al règim a favor dels mateixos diu que donarà la seva opinió un cop es llegeixi l'article 44.

UN SECRETARI.—El llegeix. L'article diu que un cop finalitzada la venda es pesarà el peix sobrant i es tornarà o es descomptarà a cada venedor l'import de l'impost corresponent a la quantitat de peix que els sobri del total de l'arbitri municipal sobre el peix que hagi entrat al mercat.

EL Sr. BUSQUETS (A.)—Si s'aproves aquest article, deuria també aplicar-se l'esperit del mateix els que venen ous, gallines, etc. Diu que l'ajuntament no pot entrar en els negocis particulars dels venedors i que deu prescindir de si aquests venen o no tot el peix.

En el reglament, hi troba també una altra cosa de certa importància. «Si es preten que el pregoner de l'ajuntament que és també guàrdia nocturn faci de mosso, jo tinc d'oposar-m'hi». Voldria que es pensés sobre el particular. Insisteix que al guàrdia nocturn no s'el pot equiparar a un mosso, ja que les obligacions són ben distintes.

EL Sr. DALMAU.—Contesta al Sr. Busquets (A.) Diu que l'Ajuntament no pot ni té mitjans per intervenir en les vendes dels articles alimenticis obligant als industrials a presentar un certificat mèdic. Als establiments són particulars i aquí es tracta d'un lloc de venda municipal.

En quant a la devolució de l'import municipal en quantitat proporcional a la del peix que sobri creu ésser una cosa de justícia i que no es pot impedir es vengui aquest peix fora de Girona.

Recull observacions del Sr. Busquets (A.) i combat el temor d'abusos en els preus per part dels venedors. Un article preveu que al començar la venda es fixarà el preu màxim per kilo i per cada classe de peix. El Sr. Busquets té de tenir en compte, també, que no es reintegrarà l'import de l'arbitri municipal corresponent a la quantitat de mercaderia retornada sense l'indispensable document de trànsit.

En quan al que fa referència als mossos del mercat de peix, diu que ja va indicar al Sr. Busquets que s'havia proposat al pregoner per a les feines que estableix el Reglament que es discuteix. No s'el va nomenar *vigilant* de nit, sinó *mosso* de nit.

El proposat va donar la seva conformitat en totes aquestes tasques i també es mostrà d'acord amb el què es refereix al rellevament mutu entre els dos mossos, de dia i de nit, en cas de malaltia o absència d'un dels dos.

EL Sr. RIBES.—Fa observar que l'ajuntament ha de tenir interès en què vingui a Girona molt de peix.

«¡Com més n'hi haurà més s'en comprarà!»

EL Sr. RAHOLA.—Fa una proposició d'esmena als articles 9, 10 i 11.

EL Sr. DALMAU.—S'oposa a la proposició Rahola

EL Sr. RAHOLA.—(Interrompent a l'orador). Demana que s'estudii la seva proposició.

Gran magatzem de vins del Priorat

de
Domingo Cabarrocas

Especialitat en vins de taula
i de totes classes
Servei a domicili
Vendes al Major i Detall

Mercaders, 28-baixos

EL PRESIDENT.—Anem per ordre (Al Sr. Dalmau). El ciutadà regidor, ha acabat?

EL Sr. DALMAU.—Seré breu. El reglament ha estat molts dies damunt la taula. El senyor Rahola podia haver-lo estudiat.

Et debat és desordenat.

EL Sr. TOMAS.—Demana. Hi ha cada dia retorn de peix? És de molta importància aquest retorn?

EL Sr. DALMAU.—N'hi ha cada dia és de poca importància.

EL Sr. TOMAS.—Si és de poca importància ha de fer-se la devolució de l'arbitri corresponent a la quantitat de peix retornada.

EL Sr. DALMAU.—Evidentment és un cas de justícia.

EL Sr. TOMAS.—Però així mateix és de justícia fer-ho amb els ous que es porten al mercat.

EL Sr. BUSQUETS (A.)—I amb les gallines...

(Rialles)

EL Sr. TOMAS.—Fa referència a lo dels mossos. Diu que no pot estar d'acord amb el rellevament dels dos mossos (de dia i de nit) entre ells mateixos. En un cas d'absència o de malaltia un mosso deuria prestar servei dia i nit. No considera això factible.

EL Sr. RAHOLA.—Fa remarcar el plaer amb que ha escoltat al Sr. Dalmau. Fa observar que un regidor ha dit que el nomenament havia sigut fet de «conformitat amb el mosso» i que pel contrari, deu ésser de conformitat amb l'ajuntament. Malgrat tot, però, retira la seva proposició.

EL Sr. CEREZO.—Demana que es faculti a la comissió per a dir quins serveis té de fer el mosso ja que el reglament té de fixar totes les obligacions del personal.

EL Sr. DALMAU.—Les obligacions

del mosso són: rebre peix, vigilar les manipulacions i portar el llibre registre de quantitats de peix entrades. Hi ha, evidentment necessitat de què i hagi allí una persona.

En aquest moment el saló de sessions es converteix en un safareig, tothom parla quan li ve bé. El senyor Palol aguanta el xàfec amb una paciència que fa entenir... Es el màrtir de la sessió.

Ja fa una hora i quart que el debat ha començat i ningú ha concretat res... En certs moments hi ha regidors que parlen i diuen estar en desacort amb lo dit per regidors que precisament s'han manifestat exactament igual que els que parlen. Tothom hi diu la seva i el públic es diverteix. De sobte se sent la veu del senyor Vidal, potent i ferma:

El senyor VIDAL.— ¡Parlant clar la gent s'enten!

(Espectació)

¡Aquí es té de parlar clar; si senyors!
(Més espectació)

A les peixateries abans hi havia un conserge i un mosso de dia, quines retribucions eren voluntàries i de vegades treballaven més de vuit hores. L'Ajuntament no ho pot permetre això de treballar més de vuit hores. A la nit, el «sereno» tenia les claus.

A Girona hi havia un pregoner que tenia l'«empleo» i no l'exercitava. Anys enrera quan venien per peix a Girona la gent sabia quan n'hi havia perquè es pregonava. Però, el món dona voltes i els pobles s'engrandeixen, avui hi ha peix diariament i tothom hi va sense que ho anunciï el pregoner. Aquest, comptava amb una assignació de cinc centes pessetes més la retribució voluntària dels venedors; al no pregonar més el peix per el carrer es vegé perjudicat i aleshores fou quan assessorat per certs senyors s'el va fer signar una instància que es degué, després, de reformar per no estar redactada correctament. Com que aquí tots tenim bon cor, s'el va proposar per a les funcions que avui fa el «sereno» sense cap retribució, amb un sou anyal de dues mil pessetes que és el què menys necessita un home per viure. No s'ha fet, doncs, cap injustícia, ans crec, que se l'hi ha fet un bé.

EL Sr. BUSQUETS (A.)—S'està parlant d'una cosa de la qual no es pot parlar perquè ja s'ha retirat la proposta.

EL Sr. CEREZO.—Interromp l'orador.

EL PRESIDENT.—Prego es resumeixi. Té la paraula el senyor Busquets.

EL Sr. BUSQUETS (A.)—Discrepa del que el senyor Dalmau diu de què l'Ajuntament no té jurisdicció sobre les boti-

gues. Insisteix en què en el reglament s'estableix un règim d'excepció en contra dels peixaters. Demana perquè no es fa els dissabtes en el mercat el mateix.

EL Sr. DALMAU.—Fa observar al senyor Busquets que, una cosa és una concessió de lloc i una altra el mercat municipal.

EL Sr. BUSQUETS.—Insisteix de què l'Article 44 del Reglament és contrari a l'erari municipal.

El debat és desordenat. El senyor Vidal parla del «suc de les caixes de peix» de la «bicoca» i del peix de «recibo». El senyor Busquets (Llorenç) es mostra també contrari a l'article 44.—La discussió d'aquest article ja fa una hora i mitja que dura.

EL Sr. BUSQUETS (A.)—S'haurà de votar el reglament, article per article. Com la Constitució!

(Rialles)

EL Sr. TOMAS.—Demano la paraula!

EL Sr. TORDERA.—L'he demanada abans que el senyor Tomàs!

¡Fa una hora que no ens entenem!

S'hi ha quelcom acordat no s'en ha de parlar. Estem perdent el temps, i el reglament de la comissió d'Hisenda....

EL Sr. DALMAU.—El reglament no és de la comissió d'Hisenda sinó de la de Governació

EL Sr. TORDERA.—Es igual! Que es voti d'una vegada! Què, que es voti Que s'aprovi o sinó no acabarem mai.

EL Sr. TOMAS (irònic).—No es podria deixar vuit dies sobre la taula?

(Grans rialles en el públic)

EL Sr. BUSQUETS.—Podria aprovar-se provisionalment....

EL PRESIDENT.—Senyors....

EL Sr. TORDERA.—Que vingui l'Alcalà Zamora! ¡l!

Parlen sis o set. ¡El delirium!, Entre mig de crits, rialles, etc. es passa a votació l'article 44. Es aprovat per onze vots contra tres. Es passa a un altre assumpte.

EL Sr. TORDERA.—Vull demanar una cosa.

EL PRESIDENT.—Votsé dirà...

EL Sr. TORDERA.—Aquesta tarda he estat a la presó.

El públic riu i es diverteix; el senyor Tordera es gira cap ell diu:

No pas per res!... He anat a veure un pres!

Demana s'hi posi un llum; que s'arreglin els voltants de la presó que un dia o altre s'ha de fer nova; fa observar la necessitat de fer dins de l'establiment determinades obres i demana hi vagi l'arquitecte municipal per a fer el pressupost.

EL PRESIDENT.—Es posarà el llum

— CICLES —

Vendrell

Venda de toda clase d'accessoris
i Reparacions

Pl. Marquès de Camps
Girona

que faci falta i s'estudiarà l'arranjament dels voltants de la pressó. En quant a les reformes de l'interior de l'edifici creu que ha de fer-les l'Estat, ja que l'edifici es seu.

El Sr. TORDERA.— Insisteix. Diu que pot millorar-se la situació dels pobres presos fent unes reformes que costarien molt poques pessetes.

El Sr. BONMATI.— Aprofita l'avançada per a demanar s'activi lo de la presó. Creu que fora convenient una visita de la Victòria Kent. Els ciutadans diputats que són a Madrid podrien activar-ho.

El PRESIDENT.— Diu que, efectivament, la senyoreta Victòria Kent vindrà dintre uns quants dies. Diu, també, que l'Estat està disposat a fer una presó nova a Girona.

Es passa a una altre qüestió.

El Sr. DALMAU.— Prega s'obligui als venedors de productes alimenticis a embolicar-ho tot el què venen amb paper blanc amb absoluta prohibició de fer-ho amb paper de diari.

El Sr. TORDERA.— Aixecant una mà i senyalant amb dos dits, com els marrecs en l'escola.

¡Senyor President!

(Espectació)

Em permet anar a...

(Més espectació)

...a fora i retirar-me

El PRESIDENT.— Diu que sí.

Aleshores el senyor Tordera s'aixeca i s'en va al mitj del hemicicle, i malgrat el reuma de la cama, es permet fer tres o quatre piruetes. Al passar pel costat del senyor Tomás l'hi fa tres o quatre manyagues i surt per la porta secreta lateral; als pocs moments atravesa el saló i surt a fora.

Un senyor regidor demana no sabem quantes coses, treure la pols dels globos de l'il·luminació, es pavimenti no sabem quin carrer. etc. El senyor Tomás, demana es posi més il·luminació elèctrica al carrer del Carme i a la carretera de Barcelona. El senyor Palol li contesta i diu que tot està previst.

El Sr. COLOMER.— Parla d'aquell mur del carrer del Carme...

El senyor Tomás mira cap el públic, es posa les mans al cap, i somriu i posa una cara que vol dir; Ja hi som!. Ja ha sortit el «forat»

El Sr. COLOMER.—(continua) Creu que allí pot fer-se posar els «taxis» un cop siga tapat tot alló. Vol que s'hi posin terres per a què s'hi puguin «fer arbres» (textual) Que el mur s'omplena massa poc a poc, i encara amb pedra, rajoles, etc.

El Sr. TOMAS.— Diu que a la Comissió ja es va acordar omplir-ho de

runes i de pedres però, deixant dos o tres metres per posar-hi terres bones.

Un REGIDOR.— Creu que fe de fer-se un pressupost i després que la comissió dictamini.

El Sr. TOMAS.— Tot s'arreglarà senzillament.

El senyor Vidal fa una proposició que passa a la comissió. Els regidors es miren i es pregunten. Pleguem? ... Doncs pleguem!! Quan tots s'han alçat i la meitat són fora, el senyor Palol que encara no s'en sap avenir toca la campaneta molt saument i diu:

¡S'aixeca la sessió!

Eren prop de dos quarts de deu.

(Ve de la pàg. 5)

lunya, un cop assolit l'Estatut, no pot ni deu negligir.

ELS PROBLEMES SOCIALS I L'ESTATUT DE CATALUNYA

No cal dir, doncs, com tinc una gran confiança en l'obra d'ajud que la Generalitat de Catalunya portarà a Girona un cop aprovat l'Estatut, que, malgrat tot, s'aprovarà! Els problemes racials dels catalans hem de ser nosaltres mateixos, els catalans, qui els hem de resoldre; i els problemes socials i culturals són imperiosament cridats a tenir una realització definitiva.

Cal, repeteixo, energia en els dirigents i confiança en els dirigits.

Catalunya Democràcia República

BOLVES

S'imposen unes mides radicals per a acabar amb la vergonya de què els veïns de les vores de l'Onyar tirin escombraries al riu.

L'alcaldia ha adoptat mesures encaminades a castigar als infractors de la més elemental civilitat, però sembla que el fet fins ara no és suficient.

Encoratgem a l'Alcalde a prendre tota mena de rigorismes, vigilant aquest aspecte ciutadà amb tots els medis de què disposi la policia urbana, implantant el servei de control sobre tots aquells veïns que no entreguen les escombraries al carro de la neteja pública.

Ens hi juguem el bon nom de la ciutat.

El Bisbe de Vich, a requeriment de l'opinió en massa de Sant Joan de les Abadeses i del governador civil, senyor Ametlla, ha traslladat el rector d'aquella població que s'havia distingit per la seva animositat contra la República.

La mida ha estat ben rebuda, perquè és convenient que es faci sentir el pes del rigor contra els que preten perturbar el nou estat de coses.

Cal estar atent a tot intent reaccionari i privar certes expansions de certs elements que vénen obligats a acatar les institucions constituïdes.

Ara que la supremàcia civil s'ha imposat damunt dels cossos armats creadors d'un privilegi de casta inacceptable, com s'ha provat en la festa del dia de l'exèrcit celebrada suara, no es cosa que deixi així mateix

CLARION RADIO

SUPERHETERODI

98% de puresa de to

Queda evitada en absolut l'interferència

La Industria Eléctrica

CIUTADANS, 11 — MILANI, 1 — GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

G I R O N A

d'imposar-se damunt d'uns elements que pretenen una hegemonia contrària, al predomini d'aquell poder únic dmisible.

«Es incomprendible com els meus adversaris han donat a l'elecció un caràcter de plebiscit inconcebible». — ha dit Primo de Rivera (fill). L'inconcebible, diem nosaltres, es poguer creure que els republicans poden intranquil·litzar-se per la sort de la República davant candidats quin sol nom representa una sèrie de fets pretèrits que el poble no vol ressucitar.

Observant els canvis succesius de noms d'una entitat política, de sorprenent facilitat d'adaptació, ens sembla assistir a la representació teatral d'una obra dividida en diversos quadros i quina escena final representa la mort, gairebé, de tots els personatges que hi prenen part.

POLITIQUES

Avui dissabte, dia 10, tal com ja s'ha anunciat anteriorment, tindrà lloc l'acte d'afirmació socialista al Teatre Principal amb motiu de celebrar-se la inauguració oficial de la Secció de la U. S. de C. de la nostra Ciutat.

En aquest acte, hi pendran part els oradors següents:

Manuel Roset Sala, president de la Secció local; senyors Forment i Fronjosà; doctors Montanyà i Mira; Viladomat, president de la U. S. de C. i diputat de la Generalitat, Comorera, director de «Justícia Social» i el diputat a Corts senyor Rafel Campalans.

DENUNCIEM

L'espectacle que abans d'ahir, dijous, al matí, ofería el carrer de Jaume I (Gran-via), en virtut de què algun despreocupat, (volem creure més aviat algú que té influència prop de l'Ajuntament) posa a aixugar la roba, sobre unes cordes convenientment lligades entre els arbres.

Es que les ordenances municipals permeten segons a qui obstruir el pas de les aceres posant-hi a aixugar llençols, camises, calçotets i altres peces per l'estil?

Es que, senyors del Consistori, ens trobem a Girona o a Alcarburquerque de Arriba?

***

Fa ja tants dies com els que portem de setmana, que en el lloc de l'Onyar coincident amb el pont anomenat de les Pescateries, s'hi troba en complet estat de putrefacció el cos d'un animal que sembla pertanyent a un gos.

La visió repugnant d'aquest espectacle i les seves conseqüències en persones impressionables que venen obligades a passar per aquell pont, no són per descriure, i ens limitem únicament a denunciar a les nostres autoritats municipals aquest cas de vergonya per una ciutat que hi ha algun fresc vol presentar com d'interés turístic.

No podria el nostre flamant Ajuntament organitzar quan menys un servei de vigilància i conseqüent neteja per aquests casos que tant mal posats han de deixar-nos als ulls dels forasters?

***

L'Institut de Reformes Socials va ordenar, fa uns anys, una inspecció a les fàbriques de ciment de l'interior

de Girona per a veure si complien les condicions necessàries per el seu funcionament.

L'aleshores inspector de Treball informà determinant la necessitat d'introduir en les dites fàbriques determinades millores

Va fer-se res d'això?

Més tart, en Novembre de 1925 va sortir a la «Gaceta» un reglament d'indústries en el que es classifiquen les fàbriques de ciment com indústries incòmodes per a les poblacions.

Es pot sapiquer, doncs, perquè a Girona no són d'aplicació les lleis que reglamenten tals indústries?

Es que la República tampoc no pot fer més en determinades influències?

***

Voldríem sapiguer si el fet d'ésser regidor dóna dret a molestar els transeunts que passen per els carrers.

A la carretera de Barcelona hi ha un establiment a ont s'hi descarreguen sacs de ciment i de guix, no sense que els encarregats de fer-ho—segons ens han dit—es diverteixin de vegades espolsant els sacs quan passa algun ciutadà vestit de fosc.

Desitjaríem que el senyor regidor del cas dongués als seus dependents ordres encaminades a evitar això.

*Comerciant
Posa els teus rètols
en català*

CRITICA DE CINEMES

TEATRE ALBENIZ

Fluix, molt flix, el programa projectat en aquest local el dijous passat, La pel·lícula *Pacto de sacrificio*, és, senzillament, de lo més dolent entre lo dolent que em vist, que no és poc.

Una producció intolerable, de la qual més val no parlar-ne i quina projecció ens ha demostrat dues coses.

Una, la formidable paciència del nostre públic, del bon públic gironí, que, per lo vist, no sap encara com s'ha de fer per interrompre la projecció d'una pel·lícula tant inaguantable com és aquesta.

L'altra, l'enorme barra i poc escrúpul d'una empresa que, a més d'enganyar descaradament al públic, estableix preus elevadíssims que, pel que es veu, s'intenten introduir per deixar-los per sempre més, i de quin assumpte tractarem en pròxims números.

La fierecilla domada, una pel·lícula com tantes n'hem vist i que passa sense pena ni glòria. Un assumpte bastant carrincló, fet a la mida pel matrimoni Fairbanks.

Douglas, ens confirma una vegada més el concepte que d'ell tenim format: que és un bon atleta i un home que demostra una agilitat sorprenent, malgrat els anys que porta a sobre, i res més.

Mary es limita a secundar amb bastant d'encert al seu marit, que no fa altra cosa de mèrit que unes quantes excentricitats.

La fotografia, dolenta, i la part musical adaptada a aquesta producció—que es va impressionar muda—molt débil i defectuosa, no sabem si a causa dels discos gastats o mala qualitat del aparell reproductor.

En resum, un programa que no val la pena de creuar tant sols la Plaça de Sant Agustí.

El quintet «Emporium» molt bé, i sense aquella mandra que a vegades porten a sobre els seus components.

JONOF

DIBUIXANT

Retrats-Caricatures-A la ploma, carbó, etc., etc.-Preus mòdics
Plaça Bell-lloch, 4, 2.º-2.ª—Girona

CINEMA GRAN-VIA

Un bon programa el de dijous passat.

Alianza de tres és un fim de complement que es veu amb força gust. Jenny Jqgo ens mostra una vegada més el que ens mostrà quan filmà *El Ratón Azul*; és l'actriu més bella del cinema alemany a l'ensem que és també una de les més simpàtiques. El conjunt de la pel·lícula queda molt arrodonit. L'argument, però, és gastat i fluix. Els intèrprets, tots ells uns excel·lents actors.

El quintet del local interpretà amb força justesa un programa musical que podria ésser més seleccionat.

La pel·lícula «base» del programa no ens va pas defraudar. Es una digníssima mostra del que pot fer la U. F. A. La fotografia, magnífica; els escenaris molt ben resolts; la música agradable, tot fa que la considerem quasibé perfecte.

L'ambient en que es desenvolupa l'argument és el mateix del de *El Desfile del Amor*. Considerem, però, *El Favorito de la Guardia* molt superior a l'obra que intepretà amb molta més cnrsileria que elegància la Jeanette M. Donald. L'argument, com tots els de les operetes, és un deliciós absurd.

Lilian Harvey i Henry Garat no poden pas donar als seus papers una interpretació més acurada.

El que sobressurt més del film que estem tractant és la direcció per tots conceptes magnífica de Hans Schwarz.

La pel·lícula de dibuixos molt fluixeta si la comparem amb altres que hem vist darrerament. La sincronització és molt defectuosa.

El que produí més mal efecte entre el públic gironí fou l'elevat preu de les entrades. Es vertaderament un abús. Si aquests senyors empressaris de cinema preciseu augmentar llurs

ingressos, poden fer, com a altres llocs ho fan, una sessió «de moda» totes les festes i de sis a vuit de la tarda, en la que es podrien fixar preus elevats. Però, set rals per veure cinema el dijous a la nit, ens sembla un abús intolerable!

VERITAS

BATERIA DE COCINA

LOZA SANITARIA

Casa Escatllar

Artículos para regalos

RAMBLA, 30

FINANCES

Tots els mercats bursatils espanyols, sofreixen actualment una profunda crisi, no sols en el volum de les operacions, sinó també en la valoració dels diversos valors cotitzats. Això mostra clarament que existeix també una crisi de confiança, ja sigui en els destins polítics del país, o bé les seves possibilitats econòmiques. Cal que ens fixem en aqqueixos dos aspectes.

ASPECTE POLITIC.—Es molt di

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Unics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI — LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECIFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 441

Si voleu comprar un aparell de ràdio
compreu el millor.

El dir millor
és dir

TELEFUNKEN

Demaneu referències del nou model a
**ELECTRICITAT I
SUMINISTRES**

fícil fer un judici, relatiu al curs que pendrà la governació del país. La discussió de la nova Constitució ofereix en els moments actuals un interès innegable i el caire que adoptarà el Parlament a l'establir el seu judici en els problemes concrets de la propietat i religió és realment una incògnita i això obliga als elements capitalistes a tenir un xic de prudència en les seves adquisicions de valors o bé en la conservació de les respectives carteres. Tothom creu que s'imposarà la serenitat i que seran respectades totes les creències i tots els drets sobre la propietat. Si és així, no tardarem a veure reanimada la Borsa.

ASPECTE ECONOMIC.—Es el més complex i el més real. Estem en front d'una crisi mundial econòmica. Espanya, no podia substraure's a tal fet i actualment comencem a sentir els efectes d'aquesta situació. El problema dels sense feina, es converteix en pesombre. Cada jornada augmenta el nombre de parats i les fàbriques comencen a despatxar gent o bé a reduir el nombre d'hores de treball. Les oficines llicencien els seus empleats i arreu és plantejen situacions difícilíssimes.

Davant d'aquestes perspectives, el pervindre de les Borses no és gens satisfactori, sinó s'acudeix rapidíssimament a buscar un atenuant a un problema tan delicat. Per tot això és urgent, la formació d'un pla concret en la qüestió de les obres públiques que donaria ocupació a molts dels obrers parats i així mateix posaria en marxa a moltes empreses relacionades amb aquest negoci. Altre problema delicat es el ferroviari quina resolució es fa cada jorn més urgent. No hi val invocar la participació de l'Estat dins el règim de les Empreses, ni tampoc

el volguer desentendre's de les peticions de les entitats econòmiques.

El problema ferroviari és molt complex i de difícil resolució, i molt més si es té en compte la crisi que actualment travessa aquest negoci. És molt satisfactori, el decret publicat recentment en el què es vol, regular la qüestió dels transports per carretera i intervenir eficaçment en un assumpte que a més d'ésser una competència ruïnosa per les Empreses, era un frau en els ingressos de l'Estat.

Atesos els dos problemes principals: obres públiques i ferroviari, la situació de les Borses sofriria una radical transformació i podria restablir-se la confiança perduda. Per tant és precís, que totes les entitats econòmiques, que han estat convocades recentment a una magna Assemblea a Madrid, obtinguin del Govern, la promesa d'una urgent resolució d'aquests assumptes. Ho demana el més elemental deure de conservació i fins en els moments actuals és un deure d'humanitat.

BORGIA.

Els Esports

CAMPIONAT DE CATALUNYA
GRUP B. — PREFERENT

Els RESULTATS:

Horta—Tarrassa	0-0
Ripollet—Manresa	4-1
Girona—Atlètic	4-1
Iluro—Granollers	5-2

CLASSIFICACIÓ:

Ripollet	3	2	1	0	10	3	5
Horta	3	2	1	0	4	2	5
Tarrassa	3	1	2	0	2	1	4
Iluro	3	2	0	1	12	4	4
Granollers	3	1	1	1	4	6	3
Girona	3	1	0	2	6	8	2
Sabadell	3	0	1	5	3	7	1
Manresa	3	0	0	3	2	12	0

LES LLETRES

La Bandera Catalana

Bandera, santa bandera
bandera dels catalans:
alçem-te a la debantera
sobre el pit i amb dues mans

Ve amb nosaltres nostra mare,
nostre llengua i nostra llei;
la dissort no ens aclapara,
fins caiguts som poble rei.

Dels braços d'en Casanova
els nostres l'han recollit,
i ara ets l'antiga i la nova,
que ets la terra i l'esperit.

Que et segueix qui és de raça,
que s'aparti el que és del bords;
sota terra, a cada passa,
fins extremitats els morts!

I puix ets la pàtria vera,
serà lo que Déu voldrà:
abant i enlaire, bandera,
que la sang ja et seguirà.

Deslliura'ns de força extranya,
si érem pocs, ja som legions;
Sant Jordi mata l'aranya
i destrua les regions!

Feix

Peracals i setembre.

FABRICA DE GÉNERES DE PUNT

Casa especialitzada amb les pessas d'encàrrec a mida,
interiors per vestir, i sport amb cotó i llanes incongibles

PREUS INCOMPATIBLES

R. Guich Carol

Carrer Sta. Clara, núm. 19

G I R O N A

SILENCI

Un ventitjol boirós xiula pel mig dels enreixats d'aquell cementiri; les fulles polsoses ballen arreu apinyant-se en els recons de les parets runoses; un bategar de porta grinyola al fons d'una foscor sens fi, mentre els nuvols llefiscosos llepen la cara esblanquida de la lluna; el vent que corre amb esbojarrades fuites, canta cançons de tristeses al fregar els níxols freds com glaç; aquells titànics xiprers, doblegan el seu cap amb la humilitat dels vençuts; al lluny una creu... una creu que s'aixeca al sim de la cúpula esquerdada de l'església... Es mitja nit; les batallades pausades d'un rellotje llunyà, reboten dins la paret del cementiri, un animalot fuig despavorit per la fullaraca. Silenci... no torbem el somni dels nostres germans, deixem-los dormir la seva eternitat de pau; eren fills de la terra, han tornat a la seva mare i en ses entranyes dormen;... Callem. La remor de les nostres coses els desvetlla... I el vent xiula, xiula saturat d'un polssim d'ossos i runes que ennuvola la poca claror de l'estelada.

I el rellotje de la vida segueix fent complir el destí, segueix marcan amb el seu ritme fatídic els minuts de l'existència, omplenant les llobregues i humides llotjes del cementiri.

Aquella solitud, aquella pau, aquell silenci que regna a casa dels difunts, va fent-se cada vegada més reposat, el vent enverinat que xiulava amb totes les seves furies, calla mansoi, les veus que abans llensava; la boira s'esbargeix depressa, deixant uns regalims plorosos per les parets i els arbres; els xiprers cançats de batalla-jar, resten ensopits; la lluna, tristoia surt de darrera un nuvol, i unes ombres llargues es dibuixen arreu del cementiri... tot és quietut i pau.

I aquest religiós silenci, és torbat per un remoreig de moltes veus... són les ànimes que pregunten totes les nits pels seus difunts.

J. N. P.

IMPRESA SALOMÓ MARQUÉS — GIRONA

BAR «ELDORADO»

DE

CARLES MOLLEVÌ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licores—Vins

CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2

GIRONA

Bar Català

Servei a Cobert i a la Carta

Jaume Massó Ferrer

Avinguda Ramón Folch, 11

(Prop La Devesa)

Girona

Sastreria COLL

La millor assortida

La més econòmica

Cort-Reial, núm. 3

GIRONA

PER NOVETATS

CASA REXACH

Rebudes les novetats de tardor i hivern

Rambla Llibertat, núm. 26

GIRONA